

1874-05-21

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Holten

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Generel kommentar:
Gengivet i: H. Ditzel: En Kunstner i
svøb, Skovgaard Museets
Forlag,1971, s. 23-26

Afsendersted:
Viborg

Arkivplacering:
Mappe 9 nr. 32

Proveniens:
Gengivet i: H. Ditzel: En Kunstner i
svøb, Skovgaard Museets
Forlag,1971, s. 23-26

DOKUMENTINDHOLD

Handler om Joakim Skovgaards rejse til Viborg i forbindelse med arbejdet i Viborg Domkirke 1874-1875.

TRANSSKRIFTION

Viborg 21 Mai 1874

Kjære Tulle!

Kan du huske fader sagde engang, at han ikke vilde have disse papire med fugle på, dem kunde du få, han vilde have Viborg billeder på sine breve, derfor må du jo få alle de første breve, lige Til fuglene ere brugt op [for dem vil jeg først bruge]. Du så mig nok sidst fra den yderste ende af broen, men i de par dage efter den tid, har jeg oplevet en hel portion, som jeg nu skal fortelle dig. Det var meget morsomt at sejle op ad sundet, skøndt det var lidt koldt, blev vi dog midt oppe på det øverste af dægget, hvor der tillykke var sådan nogen [skitse] til at krybe i læ af. Lidt på den anden side Veen blev i ringet sammen til aftensmad, og der gottede vi os med [skitse], men lige som vi var færdig, måtte vi med munden halv fuld af mad op og se Kronborg, hvor der var et par både der havde modtaget passager, og nu gik det lystigt vidre til vi nåde Kullen mørket og tænte fyr. Men jeg tror heller ikke jeg kan skrive en strej i dag, det bliver jo til finker alt sammen. Dog lad mig prøve lidt endnu. Så gik vi i seng.

●2●

Da jeg næste morgen Kl 3 kom op med de andre, vare vi lige ud for Hjelm, og begyndte på Helgenæs, uuu! Klatter da vi nåde Års, stod solen op. Nej, jeg holler op, eller så bliver brevet en klattekage, bedre lykke næste gang. 22 Mai. Nu skal jeg gøre mig umage.

Da jeg havde ventet nogle timer på dampskibsbroen, tog jeg mod til mig, gik op, og fandt Fritz, af hvem jeg blev vel modtaget. Da vi havde nyt lidt, gik vi ud i Riis skov, og så de steder, hvor hans og la Cours billeder ere fra. Jeg har haft godt vejr hele tiden endnu men i særdeleshed dene morgen, det var grumme smugt at se ud over havet, fra de høje skrænter, med lyse bøge hist og her under sig. Derefter gik vi da vi havde spist frokost, ind i Domkirken, som var ganske kjøn, dygtig stor og hvor jeg fandt nogle kalkmalerier, som jeg havde set afbildet blandt Kornerups tegninger. Så gik vi på galeriet, hvor der var meget kjønere ting, men jeg hverken kan eller har tid at beskrive dem. Derefter gik vi ud til Veises, hvor vi bleve vel modtagede, og så mange kjønne billeder, men vi havde kun tid til en Fransk visit, og gik

●3●

derfor straks igien, jeg skal hilse Fader. Nu kilte jeg ene op til Jonsens,

men havde kun tid til en endnu kortere visit, da jeg skulde hjem at spise, ikke desto mindre blev jeg så vel modtaget, at de bad mig både spise og sove der og hilse hjemme, jeg tog naturligvis kun mod det sidste, og vil nu bede dig, hilse [Overstreget: dem] eder alle, og Kristian Jonsen, fra dem, de havde det godt. Nu gik det i galop til middagsmaden, og derfra med Fritz til Dalgas, fra hvem jeg også skal hilse, og så til Marselisborg skov, som er om muligt skjønnere endnu end Ris. Vi traf maler Boesen der ude, og ved solnedgang gik vi mødige hjem, spiste til aften, og gik i seng. Til Mads Pag Brun, kom jeg ikke, da det lod til Fritz hellere vilde have mig ud med i skoven. Neste morgen kom jeg skønt træt op i rette tid, sagde så mange tak for al venlighed, og dampede afsted. Jeg så på vejen ikke så megen lyng jeg havde tænkt, men kjerne bakker, og mange studevogne og plove. Kl 10 ½ kom jeg til Viborg, gik straks op i Domkirken, som er grumme smuk, for at finde de andre malere, de var der rigtignok ikke, men så gik jeg til deres logi, hvor jeg til lykke kunde komme ind, skønt de ikke heller var der. Jeg pudsede mig

●4●

nu lidt, og kilte så til Svanes, hvor fruene rigtignok var bortrejst, hvilket Veises allerede havde fortalt mig, men jeg blev grumme vel modtaget, og fik en hel flok småpiger til at vise mig hen til Fru Hjort. Der kom jeg da, fik hentet min kuffert, og har det nu godt, og har fået alt i orden. Jeg tro forresten jeg har set hende i Kjøbenhavn, i det mindste kender jeg en Hr. Hindberg der er hos hende, fra Fru Olesen, hvor tante Gini engang bode. Nu skal jeg tegne dig hvor jeg har været.

[jeg gik og gik, nåde omsider en lille klat lyng, trådte på den og vendte om.]

[Viborg] [mit logi] [dom]

[Asmild]

[den første dag før middag]

[den første dag eftermiddag]

[den anden dag med Hindberg om aftenen]

[Hald]

Jeg har det godt, Weber var her i dag, arbejdet begynder at gå, kun er jeg lige ved at falde isøvn når jeg skal skrive. Derfor bliver det også så grimt, men jeg tænker når jeg vænder mig lidt til luften, kan jeg nok holde mig vågen.

Det er sandt, neste gang i skriver, kunde i så ikke sende mig den lille bog, af den slaks man køber hos Pedersen ved Nikolai tårn, hvor jeg har tegnet mine notiser,

[fra Viborg loftet på udstillingen, den har jeg glemt, den ligger i min skuffe i Spisestuen.]

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

|Kjære Frøken Rønne

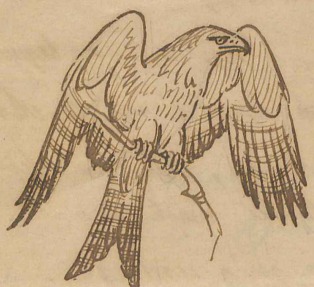
Tak for brevet, det er da godt at fader har det bedere, hils nu begge to
eder selv og alle fra eder

Kim.]

Viborg 21 Mai 1874.

SKOVGAARD-MUSEE

Mappe 9 Nr. 32

Kjære Tulle!

Kan du huske fader sagde
engang, at han ikke vilde have
det se papire med fugle na° du
kunne du fa°, han vilde have Viborg billeder
pa° sine breve, derfor ma° du jo fa° alle de fiste
breve, lige til fuglene ere brugt op. Du sa° mig
at nok lidt fra den yderste ende af broen,
men i de par dage efter den tid, har jeg
oplevet en hel portion, som jeg nu skal fortelle
dig. Det var meget morsomt at seje op ad sundet,
skindt det var lidt koldt, blev vi dog midt oppe
pa° det overste af daggjet, ^{for dem vil jeg vist bruge} hvor det tillykke var
siden nogen til at krybe i la° at.
Lidt pa° den anden side Veer
blev i ringet. sammen til aftens mad,
og der gattede vi os med ,
, men lige som vi var ferdig, maatte
vi med munden halv fuld af mad on og se
Kronborg, hvor der var et par baade der havde
modtaget passager, og nu sik det lystigt videre
til vi naede kullen moerket og taente fyr. Men
jeg tror heller ikke jeg kan skrive en streg i dag,
det bliver jo til pinke alt sammen. Dog lad mig
prove lidt endnu. Sa° gik vi i seng.

Da jeg næste morgen Kl 3 kom op med de
andre, vare vi lige ud for Kjølm, og begyndte
på Helgønes, uun: Klatter ~~da~~ da vi nåede ~~der~~,
stod salen op. Nej, jeg kletter op, eller så bliver
hævet en klattedage, bedre lykke næste gang.

22 Mai. Nu skal jeg gøre mig umage.

Da jeg havde ventet nogle timer på dampskib-
broen, tog jeg mod til mig, gik op, og fandt
Finity, af hvem jeg blev vel modtaget, da
vi havde nytt lidt, gik vi ud i Pæis skov,
og så de steder, hvor hans og La Couers billeder
ere fra. Jeg har haft godt vejr hele tiden
endnu men i særdeleshed den morgen, det
var grumme smukt at se ud over havet,
fra de høje skrænter, med lyse høje kist og
her under sig. Derefter gik vi da vi havde
spist frokost, ind i Domkirken, som var
ganske kjøn, dygtig stor og hvor jeg fandt
nogle kalkmalerier, som jeg havde set afbildet
blandt Korneupes tegninger. Så gik vi på
galeriet, hvor der var meget kjønning, men
jeg hverken kan eller har tid at beskrive dem.
Derefter gik vi ud til Heises, hvor vi blev
vel modtagne og så mange kjønne billeder, men
vi havde kun tid til en fransk visit, og gik

derfor straks igjen, jeg skal hilse Frader. Nu
killede jeg ene op til Jonsens, men havde kun
tid til en endnu kortere visit, da jeg skulde
hjem at spise, ikke desto mindre blev jeg sa
vel modtaget, at de bad mig både spis og sove
der og hilse hjemme, jeg tog materligvis kun mod
det sidste, og vil nu bede dig, hilse dem eder
alle, og Christian Jansen, fra dem, de havde det
godt. Nu gik det i galop til ~~den~~ middagsmaden,
og derfor med Fritzy til Dalgas, fra hvem jeg
også skal hilse, og så til Willarselishøj skov,
som er om muligt skjønner endnu, ^{end Rio} Vi træt
maler Boesen der ude, og ved solnedgang gik
vi modige hjem, spiste til aften, og gik i seng.
Til Mads Pag Bran, kan jeg ikke, da det lod
til Fritzy hellere vilde have mig ud med i skoven.
Neste morgen kom jeg skint træt op i rette tid,
sagde så mange take for al venlighed, og
dampede afsted. Jeg så på vejen ikke så megen
lyng jeg havde tænkt, men kejnt lalcker, og
mange studevogne og plove. Kl 10¹/₂ kom jeg
til Vi borg, gik straks op i Dambierken, som er
grumme smuk, for at finde de andre malere,
de var der rigtig nok ikke, men så gik jeg til
deres logi, hvor jeg til lykke kunde komme ind,
skint de ikke heller var der. Jeg pudrede mig

